

גרעין חברתי יפו (ע"ר)

מס' עמותה: 58-048-49-62

ת.ד. 27010 תל אביב-יפו 61270

טל' 074-7013722 פקס 03-5064369

מיומנו של מוכתר בירושלים – הרב משה אלפרט

יום הבחירות הראשונות במדינת ישראל

כ"ד טבת, תש"ט, 25 ינואר 1949

כד טבת תש"ט 25-1-49:

בשעה 5:35 בבקר השכם קמתי אני ואשתי ואחי ר' שמעון ליב וגיסי ר' נתנאל סלדוכין, ובני דב. אחרי ששתינו קפה לבשנו בגדי שבת לכבוד יום הגדול והקדוש הזה. כי זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו. כי אחרי שנות אלפיים שנה גלות או יותר אפשר להגיד יותר מששת ימי בראשית ועד היום הזה לא זכינו ליום כזה. שנלך לבחירות למדינה יהודית וברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. בני דב הלך מהבית בשעה 5:45 והלך באשר הלך כי הוא אוהד גדול לרשימה "ח", חרות מאצ"ל, ולא בא כל היום וכל הלילה.

ואני ואשתי ואחי וגיסי הלכנו לקלפי באזור 10 בהפועל המזרחי אשר ברחוב החבשים, ופנקסי הזהות של מדינת ישראל בידנו. בשמחה רבה ועצומה הלכנו את הדרך הקצרה מביתנו (כי גרנו בבתי ויטנברג בבית של דודתי דוושע גולדשמיד בבית התחתון ששיך לה. שבו אני גר מיום י"א תשרי ש.ז. כי בביתי אשר בשכונת בית-ישראל עוד לא נגמר (התיקון) ובמשך כל הזמן גרנו שם. ולפי חוק הבחירות היה עלינו לבחור באזור זה ולא באזור בית ישראל, וכל הדרך הלכתי כמו בשמחת תורה אצל הקפות עם ספר תורה כי פנקס זהות של ישראל היה בידי. לא היה גבול לאושר והשמחה שהיה לי. בשעה 5:50 באנו להפועל מזרחי (פי החוק היה צריך להפתח הקלפי בשעה 6:00 בבקר) ואנחנו היינו הראשונים. רק השמש היתה שם. החשמל היה דולק. שאלנו את השמש איפה הם חברי ועדת הקלפי? תשובה: הם עוד לא באו. חיכינו עד שעה 5:45 באו שנים מאנשי חברי ועדת הקלפי ובשעה 6:02 בא היושב ראש של הועדה העורך דין.... מחיתי בפניו על זה שלא בא בזמן הנכון כי לפי החוק היה צריך להתחיל בשעה 6:00. היו"ר התנצל לפני. היו"ר אמר שמכיוון שישנו קוורום, כי היו"ר, והסגן ועוד חבר אחד, וגם משקיף אחד מ"חרות", כבר אפשר להתחיל בעבודה. השמש הביא את תיבת הקלפי, והיו"ר קרא אותי ואמר "והדרת פני זקן", וגם לאחי, וביקש מאיתנו שאנחנו נהיה עדים לפרוצדורה של פתיחת הקלפי. הוא הראה אותנו את תיבת הקלפי שהיא ריקה ובפנינו הוא חתם אותה וקשר סביב התיבה חבל ארוך. וקשר אותה היטב וחתם אותה בשעוה, ורשם פרטיכל על זה. והוא רשם בפרטיכל כי אני באתי בשעה 6:00 (באתי) והוא היו"ר בא ב- 6:02 התחילו הבחירות. והיו"ר אמר לי שהיות ואני האיש הזקן מכל האנשים שישנם פה, אז אני אהיה הראשון מהבחרים. ברטט של קדושה ובהדרת קודש מסרתי לידי היו"ר את פנקס הזהות שלי וקרא את שמי מתוך הפנקס שלי. וסגן היו"ר רשם את שמי בנייר, ונתן לי מספר 1. מסר לידי מעטפה אחת ונכנסתי לחדר השני ששם היו מונחים כל הפתקאות של כל הרשימות. וביד רועדת וברגש של קדושה לקחתי פתק אחד מספר ב, רשימת האיחוד הדתי, ושמתי אותה ליד המעטפה שקיבלתי אותה מידי היו"ר. ונכנסתי שוב לחדר הקלפי, והראיתי לכולם כי יש בידי רק מעטפה אחת. והגיע הרגע הכי קדוש בחיי, אותו הרגע שלא זכו האבא שלי, ולא הסבא שלי. רק אני בזמני, בחיי, זכיתי לרגע כזה של קדושה וטהרה. אשרי לי ואשרי חלקי!

בירכתי ברכת שהחיינו, ושמתי את המעטפה לתוך תיבת הקלפי. לחצתי את ידי היו"ר והסגן, ויתר חברי הועדה ויצאתי משם. חיכיתי במסדרון לאשתי כי היתה השניה וקיבלה מספר 2, ואחריה אחי מספר 3, ואחריו גיסי נתנאל סלדוכין מספר 4, ובשעה 6:28 שבנו הביתה, והלכתי להתפלל, יום חג גדול.

נכתב ע"י הרב משה אלפרט ששימש כמוכתר בירושלים, אח של סבי, היומן נמצא ושוכתב ע"י אבי מורי פרופ' פנחס אלפרט.

יובל אלפרט-
רב גרעין יפו